

Juliusz Joniak (1925 - 2021) malarz i grafik. Urodzony we Lwowie, w latach 1941-1945 kształcił się w Iwowskiej Szkole Przemysłu Artystycznego (Staatliche Kunstgewerbeschule) pod kierunkiem Zygmunta Radnickiego, Eustachego Wasilkowskiego,

Mariana Wnuka. W latach 1945-1949 studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – malarstwo u Jerzego Fedkowicza i Czesława Rzepińskiego, studia w zakresie grafiki u Konrada Szrednickiego i Ludwika Gardowskiego, dyplom uzyskał w 1955 roku. Od 1950 roku związany był z macierzystą uczelnią, najpierw jako asystent w pracowni prof. Czesława Rzepińskiego, następnie w latach 1966-1968 kierował Katedrą Malarstwa i Rysunku na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP, w 1974 roku objął Pracownię Malarstwa na Wydziale Malarstwa, w latach 1978-1981 pełnił funkcję dziekana Wydziału Malarstwa, od 1980 jako profesor nadzwyczajny, w latach 1981-1984 był prorektorem krakowskiej ASP, tytuł profesora zwyczajnego otrzymał w 1986 roku. Po przejściu na emeryturę w 1995 roku kultywował tradycję corocznych wyjazdów plenerowych na południe Europy, pozostając do końca życia artystą niezwykle aktywnym twórczo. Brał udział w licznych wystawach krajowych (Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki w Arsenale w Warszawie, 1955; Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie, 1962, 1964, 1966, 1968; Wystawa i Sympozjum Złotego Grona w Zielonej Górze, 1963, 1965, 1969; cykliczne ekspozycje w TPSP i ZPAP w Krakowie) oraz zagranicznych (Biennale w Wenecji, 1952, Biennale Sportu w Barcelonie i Madrycie, 1971, 1973; wystawy polskiego malarstwa współczesnego, od 1956 - Berlin, Lipsk, Sofia, Praga, Bratysława, Nancy, Bolonia, Helsinki, Montreal, Bergen, Bayreuth, Ateny, Saloniki). W 1963 roku otrzymał Medal Złotego Grona na I Wystawie i Sympozjum Złotego Grona w Zielonej Górze. Prace artysty znajdują się w zbiorach muzealnych (Muzea Narodowe w Krakowie, Warszawie, Szczecinie, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum Okręgowe im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Sportu w Warszawie) oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i na świecie.

6.09 - 10.11.2024
EMG
MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ
W ZIELONEJ GÓRZE

Partner:

Str. I: *Kalejdoskop II*, 1969, olej, płótno, 124 x 99 cm
Str. III: *Pejzaż z nietoperzem*, 1972, olej, płótno, 100 x 130 cm

Wszystkie obrazy Joniaka wyrastają z oglądu realności, substancjonalności otaczającego świata, ale elementy realne zostają przetransponowane na autonomiczne struktury. Mamy tu do czynienia ze specyficznymi właściwościami żywiołu malarskiego, z transpozycją wyglądnów rzeczy na substancję farby, ze spotkaniami form, barw, pociągnięć pędzla, których różnorodność wymyka się wszelkiemu schematowi. Gęstość, a czasem barokowa niemal bujność niektórych płócien, ujęta jest w karby wrodzonej, a pogłębionej latami dyscypliny i niezawodnego smaku.

Prof. Maria Rzepińska

Twórczość Juliusza Joniaka wpisuje się w nurt ważnych dokonań w powojennej sztuce polskiej. Będąc spadkobiercą i kontynuatorem tradycji koloryzmu, artysta łączył wrodzoną wrażliwość na barwy ze znaczeniem konstrukcji i formy obrazu. W początkowych latach malował kompozycje geometryzujące, w których – obok kolorystycznych doświadczeń kapistów i podziwu dla Cézanne'a – skupiał się na poszukiwaniach własnych rozwiązań malarskich, bliskich syntetycznemu kubizmowi. W 1957 roku jako jeden z pierwszych polskich twórców wyjechał na stypendium do Paryża, gdzie zetknął się z aktualnymi prądami w sztuce i wcześniejszymi dokonaniem Picassa, Braque'a czy Matisse'a. Echa tych inspiracji odnajdujemy w cyklach *Okna*, *Wnętrza*, *Kalejdoskop*, *Znaki na niebie*, jak i w późniejszych pastiszach malarstwa dawnego. Syntetyzująca forma, geometryzacja przedstawienia, przestrzeń i głębia budowane kolorem, operowanie różnymi technikami, charakteryzują twórczość Joniaka z lat 60. i 70. XX wieku. Artysta określał swoje ówczesne działania jako realizowanie obrazu przy pomocy konstrukcji kolorystycznej. Od końca lat 70. stopniowo zaczął odchodzić od geometryzacji form, pozostawiając nadal kolor jako podstawowy środek wyrazu. Silna potrzeba wypowiedzi artystycznej w połączeniu z pewną łatwością i swobodą procesu malowania zaowocowała niezwykle bogatą spuścizną. O ile pełne ekspresji barwnej pejzaże z południa Europy i martwe natury prezentowano w ostatnich latach, to wcześniejsza twórczość artysty pozostaje dzisiaj mniej znana. Obecna wystawa stwarza zatem niepowtarzalną możliwość, by przyjrzeć się fascynującym transpozycjom, jakim ulegała plama barwna na płótnach Juliusza Joniaka.

Katarzyna Łomnicka
kuratorka wystawy

Leszek Kania
Dyrektor
Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

uprzejmie zaprasza
na otwarcie wystawy

(1925-2021)

JULIUSZ JONIAK

T R A N S P O Z Y C J E

Wernisaż odbędzie się w piątek,
6 września 2024 roku o godzinie 17.00
w gmachu Muzeum, al. Niepodległości 15

